

Jacht en Wildbeheer

22-1-2025

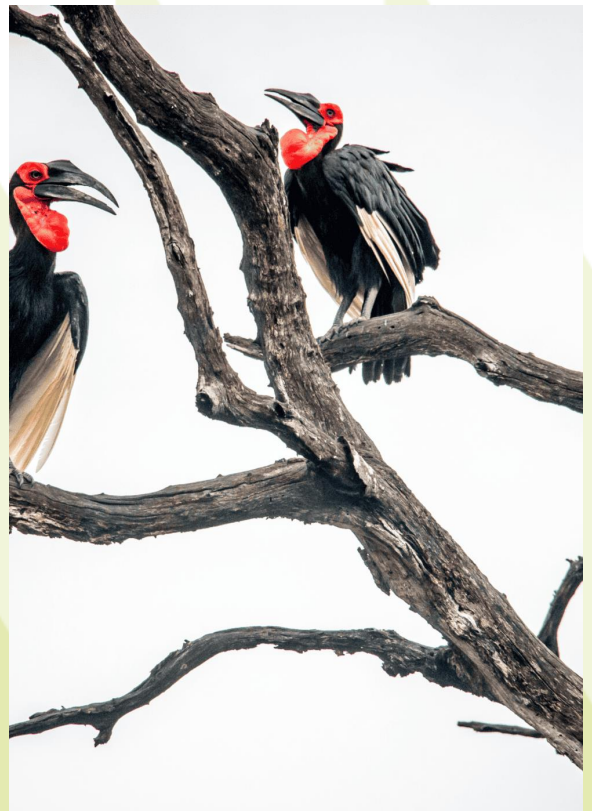

Natuurbehoud en wildbeheer zijn de afgelopen jaren hete hangijzers geworden, en vooral de term "natuurbehoud" heeft grote vijandigheid veroorzaakt tussen jagers en niet-jagers. Dierenrechtenactivisten en leden van het grote publiek worden vaak misleid door dingen zoals video's op sociale media met betrekking tot wat er echt gebeurt.

Onlangs was er een interview met Ron Thomson van de True Green Alliance, waarin hij het verschil tussen natuurbehoud (conservation) en wildbeheer (management) uitlegde, evenals het voortdurende probleem met onze toenemende olifantenpopulatie in bepaalde gebieden. Toen de interviewer Ron vroeg om het begrip wildbeheer of wildlife management toe te lichten, zei hij: "het is de actie die de mens onderneemt om een door de

mens gewenst doel te bereiken". Het voorbeeld dat hij gebruikte was het hoofddoel van het Kruger National Park om de soortenrijkdom van planten, dieren, vogels en vissen te behouden. Hij uitte ook zijn bezorgdheid dat het grote publiek het Kruger National Park voornamelijk als een toeristische attractie beschouwt, wat het in feite niet is. Bovenal is het park er om het wild erfgoed van Zuid-Afrika te beschermen. Ron merkte op dat het Zuid-Afrikaanse publiek moet worden geïnformeerd om zo de principes en praktijken van wildbeheer te begrijpen, evenals het duurzame gebruik van onze natuurlijke hulpbronnen ten behoeve van de mens.

Laten we eens kijken naar enkele van de gevolgen van overbevolking van olifanten. De verwoesting veroorzaakt door olifanten aan de bovenste boomlaag kan ertoe leiden dat vogelsoorten zoals de grondneushoorns, gieren en vechtarenden stoppen met broeden, omdat ze die bomen nodig hebben voor hun nesten. Als vogels niet broeden, neemt hun populatie af, wat op zijn beurt kan leiden tot uitsterven als deze cyclus zich voortzet. Als mensen hebben we het gebied ingenomen dat grote zwervende dieren zoals olifanten nodig hebben. Om hen te beschermen, hebben we ze in omheinde gebieden geplaatst zoals het Kruger National Park. Ze blijven zich echter voortplanten tot het punt waarop het gebied hen niet meer kan onderhouden. Tussen 1960 en 1994, het laatste jaar waarin

afschot in het Kruger werd gestopt, hebben de olifanten meer dan 95% van de bovenste boomlaag vernietigd, volgens cijfers van SANPARKS. Tegen 1994 stonden er in het Satara-gebied geen van deze bomen meer. Helaas houden mensen niet van het idee van populatievermindering van de olifanten. De heer Thomson stelde de vraag: "Als je 34.000 olifanten in het Kruger National Park hebt, en de draagkracht is slechts 3.500 stuks, waar ga je dan heen met het overschot?" En wat te denken van de vernietiging van bomen die dienen als voedsel voor de browsers in deze gebieden? Het feit blijft dat we te veel olifanten hebben in sommige van onze nationale parken in Zuid-Afrika, terwijl er nog steeds mensen zijn die geloven dat olifanten op het punt staan uit te sterven.

Voor ons als jachtorganisaties is het steeds belangrijker geworden om de tijd te nemen om onszelf over dit soort kwesties te informeren, zodat we op onze beurt de pleitbezorgers kunnen zijn wanneer we vragen krijgen van niet alleen onze klanten maar vooral van het onwetende publiek dat alle propaganda van de dierenrechtenorganisaties gelooft. Door daar te gaan jagen, zijn we onderdeel in het wildbeheer in Zuid-Afrika. Dit unieke systeem dat we in dit land hebben, waar we dieren houden en beheren voor duurzaam gebruik, is de sleutel tot het voortbestaan van onze diersoorten, evenals het beheersen van populaties, zodat er een evenwicht blijft in de natuur tussen de dieren, planten, vogels en vissen.

ONDERSTEUNING ADVISERING DIENSTVERLENING